

på at praktisere bestemmelserne på en sådan måde, at afgiftsperioden for de af landbrugets eksportvirksomheder, der anvender ugevisse regnskabsopgørelser, fastlægges på basis af ugeregnskaberne — eventuelt således, at man arbejder med 4 og 5 ugers perioder i stedet for måneder.

Afgiftspligtens omfang.

Det giver anledning til betænkeligheder fra landbrugets side, at fødevarer, der er undtaget fra engrosomsen, bliver afgiftspligtige på linje med alle andre forbrugsgoder, idet der herigennem sker en generel forringelse af fødevarernes stilling i forbrugsvalget.

Man kan hertil sige, at der ved merværdiafgiften blot sker en udjævning af en begunstigelse, som fødevarerne i 1962 fik på bekostning af andre varer.

Landbruget er særlig betænkelig ved, at smørret, der i dag koster ca. 9 kr. pr. kg, som følge af merværdiafgiften vil stige 90 øre pr. kg, medens margarinen til ca. 3 kr. pr. kg kun vil få en prisstigning på 30 øre pr. kg. Det er derfor et absolut krav fra landbrugets side, at der skabes ligestilling mellem smør og margarine.

Det er ikke teknisk muligt at udforme selve merværdiafgiften på en sådan måde, at man imødekommer landbrugets ønsker med hensyn til prisrelationerne for smør og margarine. Landboorganisationerne er klar over dette, og man er bekendt med, at organisationerne tænker sig landbrugets ønske imødekommet ved, at der pr. kilogram smør, som afsættes på hjemmemarkedet, overføres et beløb fra statskassen til mejeribrugets hjemmemarkedskontor svarende til forskellen mellem merværdiafgiften af smør og merværdiafgiften af margarine.

Dette giver ikke departementet anledning til bemærkninger.

Produktionsmidlernes afgiftsfritagelse og landmandens regnskab.

Landboorganisationerne anfører, at selv om merværdiafgiften er det afgiftssystem, som kan give den største grad af afgiftsfritagelse for erhvervslivet som sådant, vil den ikke helt kunne fritage produktionen for afgift. Dels er der ifølge lovforslaget ikke

fradragsret for naturalaflønnning og driftsmæssig bilkørsel, dels er visse af landbrugets omkostninger — f. eks. dyrlæge, renter og forsikringer — undtaget fra afgiftspligten, således at der herved bliver tale om en indirekte afgiftsbelastning af landbrugsproduktionen. Landboorganisationerne finder, at enhver form for dobbeltbeskatning gennem afgift på produktionsmidler må bortelimineres, såfremt landmændene skal påtage sig det med merværdiafgiften forbundne regnskabsarbejde. Organisationerne mener yderligere, at reglerne for landbruget bør fastsættes således, at den enkelte landmand holdes skadesløs for den omkostning, som regnskabsførelsen vil medføre. Denne dækning for resterende dobbeltbeskatning samt skadesløsholdelse for omkostninger ved regnskabsførelsen foreslår landboorganisationerne tilvejebragt ved en lempeligere udformning af reglerne vedrørende fradragsret for indgående afgift end foreslået for de øvrige erhverv samt ved, at landbruget fritages for at svare afgift af forbrug af egne produkter. Organisationernes forslag tilsigter samtidig en lettelse af landmændenes regnskabsførelse ved at gøre afgiften på visse blandede driftsmidler fuldt fadragsberettiget uanset privat benyttelse, medens afgiften på andre ikke bliver fradragsberettiget, selv om de for en del anvendes driftsmæssigt.

Under de drøftelser, der i sommerens løb har været ført med repræsentanter for landboorganisationernes sekretariater, har man nærmere fået præciseret de ønsker, som landbruget har fremsat i den her omhandlede henseende.

Ønskerne går herefter ud på følgende:

- a) Den indgående afgift af de „blandede“ driftsmidler, elektricitet, telefon og vedligeholdelse af stuehuse, gøres fuldt fradragsberettiget i afgiftsregnskabet, medens der ikke indrømmes fradrag for den driftsmæssige andel af bilkørsel.
- b) Landbrugets forbrug af egne produkter undtages fra afgiftspligten.
- c) Der gives ikke fradragsret for afgiften af indkøbte varer, som anvendes i folkehusholdningen, men den landbruget derigennem pålagte merudgift kompenseres ved afgiftsfritagelsen af forbruget af egne produkter.